

Աւրիա վաղաւէտ վեխո. // սէր
համբերապատ մատին,

Մահինարողը ժամին, // ժամին
ժամանեալ աւուր:

(ԳՆՏԳ, 83)

Նարեկացին հայրենի շափս գործածել է նաև կիսատողերի հակառակ՝ 8-7 դասաւորութեամբ՝ 3+2+8, // 2+3+2 անթերի շափով, ինչպէս նաև 3+5, // 2+5 կամ 5+3, // 5+2 տարրերակներով:

Ա. ՂԱԶԻՆԵԱՆ

ԱՎԿՈՒՄՆԵՐ եւ ՌԱԽՈԹԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

18.- Մարգարիտիք հայ մնարեքզուրեան. հ. 1, Երևան, 1971, էջ 42:

19.- Յ. Շրոդիկ, Արամեան թվութին գաևա, Ամսաբրդամ, 1711:

20.- Ա. Բագրատունի, Քերականուրին գարդիական. Անհնինկ, 1821, էջ 561:

21.- «Ենշախալ յատինի և - գրում և խորաքան եղ. Աղյաւնը - հայկական տաղաչափուրեան մասնագւանելիք գունում են. որ մեր ոսանառը շշուական է, ու վանիկիք երկարութիւնն ու կանոնը իր նշանակութիւն չունեն, աւելի նիշու վանիկի նիկական երկարութիւն չկա: Աշխարհարաք վերաբերակ առ անժխնելի նշանագուրին է: Ինչ վիրաբիտում է գրաբարին, ապա այսուղ վիճակը բոլորութիւն այլ է: Երկրաբաների մէջ ... ոչ վանկարար ձայնաւորը չի վերածում բաղաձայնի, այլ արտասահետ է սուդ, որով բաղադրակ վանկարութիւն իր անեղորութեամբ հաւասարում է երկու կարև վանիկի: Սյունկատի ունենալով, մենք գտնում ենք, որ իին հայկական տաղաչափուրինը ունեցել է նաև ամանակային բնոյք» (Եղ. Աղայան, Գրաբարի մերականութիւն, Երևան, 1964, էջ 258-259):

22.- Մ. Արեգիս, հ. հ. էջ 95:

23.- Ա. Բահարբան, Աշխ. աշխ., էջ 47:

24.- Մ. Արեգիս, հ. հ. 232-233:

25.- Р. А. Папаян. Древнеармянский стих (опыт реконструкции) в кн.: Русская и армянская средневековая литература”, Л., 1982, с. 201.

ԵԿԵՂԵՑԻ

Համեցէք, մարդիկ,

Մտէք այս տունը:

Որի պատերի հիմքը լնկած է

Յիսուսի խաչին...

Իսկ շինանիւթը՝

Մարգարտահատիկ խօսերն եւ Տիրոջ:

Պատերը՝ նրա Արդարութիւնը,

Շաղախնը՝ Սէրը,

Որը եւ կապն է շենի ամրութեան...

Կառուցող Անձնը՝

Օրինեալ Սուրբ Հոգին:

«Յիսուս» է գրուած առաստաղին ու

Զահերին կախուած...

Եւ կայ մէկ Աղրիւր,

Որի նակատին մի գիր է գրուած.

«Յիշիր Գողգոթան...»

- Ով Տէր, մեզ գրա՞»,

Հոգուդ գօրութեամբ տար մեզ բոլորիս

Դէպի Քո տունը այդ նորակառոյց,

Որին կոչում ես Դու եկեղեցի...

Թռղ Լոյս եղիցի...

ՄԻՇԱ ՍՎԱՐԵԱՆ